

poněvadž slovenské právo předpokládá, jak i dovolatel sám připouští, již pouhou objektivní existenci porušení oznamovací povinnosti nehledíc na zavinění pojistníka. Není proto překážky proti užití § 6, odst. 3, všeob. poj. podmínek.

Čís. 16299.

Na nemovitosti, jež jsou spoluvlastnictvím manželů, stíženým vzájemným, do pozemkové knihy zapsaným zákazem zcizení a zavazení podle § 364 c) obč. zák., lze vésti exekuci nuceným zřízením práva zástavního podle rozsudku znějícího proti oběma manželům jako solidárním dlužníkům.

Vedení exekuce nebrání odpůřící spor vedený vymáhajícím věřitelem o neúčinnosti onoho zákazu zcizení a zavazení.

(Rozh. ze dne 15. září 1937, R. II 309/37.)

Srv. rozh. č. 7761, 11526, 12901 Sb. n. s.

Povinní manželé Isidor a Františka P., kteří jsou — každý jednou ideální polovicí — spoluvlastníky domu č. p. 437 v O., na němž jest zapsán vzájemný zákaz zcizení a zavazení podle § 364 c) obč. zák. ve prospěch obou spoluvlastníků, byli pravoplatným rozsudkem krajského soudu v O. odsouzeni nahraditi rukou společnou a nedílnou vymáhajícím věřitelům útraty sporu. Vymáhající věřitelé navrhli, aby byla proti povinným povolena k vymožení útrat sporu 8.598 Kč 90 h s přísl. exekuce nuceným zřízením zástavního práva na dotčené nemovitosti. Exekuční soud zamítl návrh. Rekursní soud povolil navrženou exekuci.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Podle nenapadeného zjištění nižších soudů jest dům povinných manželů Isidora a Františky P. č. p. 437 ve vložce č. 432 v O. stížen vzájemným zákazem zcizení a zavazení podle § 364 c) obč. zák., a to tak, že zákaz ten není stipulován ve prospěch jiné osoby, nýbrž navzájem ve prospěch obou těchto spoluvlastníků reality. Vázne-li na nemovitosti zákaz zcizení a zatížení podle § 364 c) obč. zák., je vlastnické právo k nemovitosti té omezeno a skutečného plného vlastníka nemovitosti představuje ten, komu jest nemovitost ta knihovně připsána, a ten, v jehož prospěch zákaz zcizení a zatížení zní, dohromady, a lze vésti exekuci na nemovitost tu, zní-li exekuční titul proti oběma, jako jest tomu při fideikomisární substituci (rozh. č. 7761, 11526 a 12901 Sb. n. s.). V projednávaném případě zní exekuční titul vymáhajících věřitelů proti oběma povinným jako solidárním dlužníkům, tedy proti každému z nich jako vlastníku ideální polovice nemovitosti a zároveň jako osobě, v jejíž prospěch je stanoven zákaz zcizení a zatížení v pří-

čině druhé ideální polovice téže nemovitosti, a lze proto na základě uvedeného exekučního titulu vésti exekuci nuceným vkladem práva zástavního na celou tuto nemovitost. Na to nemůže mít žádný vliv výsledek odpůrčího sporu, který vymáhající věřitelé vedou u krajského soudu v O. pod značkou spisovou Ck II a 655/37, neboť i když by byla ve sporu tom vyslovena neodporovatelnost onoho knihovního zápisu zákazu zcizení a zatížení, lze vésti proti žalovaným exekuci tu nikoli s hlediska odporovatelnosti a neúčinnosti onoho zákazu zcizení a zatížení vůči vymáhajícím věřitelům, nýbrž proto, že exekuční titul zní proti oběma povinným, kteří oba dohromady představují skutečného plnoprávného vlastníka uvedené nemovitosti.

Čís. 16300.

Nejde vůbec o změnu žaloby, nýbrž o vstup jiného právního podmětu do sporu, podal-li tichý společník žalobu o zrušení tiché společnosti nejprve na veřejnou obchodní společnost a k námitce nedostatku pasivního oprávnění k žalobě navrhl změnu žaloby tak, že na místě žalované veřejné společnosti mají býti žalováni veřejní obchodní společníci osobně.

(Rozh. ze dne 16. září 1947, R I 793/37.)

Srv. rozh. č. 7781, 8399 Sb. n. s.

Žalující tichý společník žalované firmy podal na protokolovanou firmu »Autodopravní společnost Jiří K. a spol. v P.« žalobu o zrušení tiché společnosti. Proti žalobcovu návrhu, aby byla připuštěna změna žaloby tak, že na místě původně žalované obchodní společnosti jsou žalováni oba veřejní společníci žalované společnosti Jiří K. a Anna S., se žalovaná firma ohradila. Soud první stolice vyhověl návrhu a navrženou změnu žaloby připustil. **Důvody:** Jest nesporné, že jedinými veřejnými společníky původně žalované firmy jsou Jiří K. a Anna S. Žaloba byla doručena žalované společnosti k rukám veřejného společníka Jiřího K., procesní plná moc byla podepsána firmou kolektivně oběma společníky. Ježto původně žalovanou společnost tvoří výhradně tito dva společníci a jsou s ní totožní, nejde vlastně vůbec o změnu žaloby, nýbrž pouze o změnu jména a označení žalované firmy beze změny subjektu (srv. čl. 112 obch. zák.). Byla proto změna žaloby připuštěna (§ 235 c. ř. s.). **Rekursní soud** zamítl návrh na změnu žaloby. **Důvody:** Nejde vůbec o změnu žaloby podle § 235 c. ř. s., nýbrž o vstup jiného žalovaného subjektu do sporu. Navrženou změnou byla podána vlastně úplně nová žaloba, což není dovoleno. Nejde také o dovolenou opravu resp. doplnění označení žalované firmy, neboť veřejná obchodní společnost není týmž právním subjektem, jakým jest veřejný společník nebo společníci. To plyne z ustanovení čl. 119 až 122 obch. zák. Na této právní povaze nic nemění, že veřejní